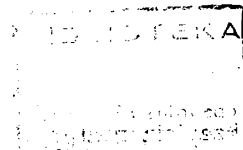


20 marca 1931 r.

F496 9/26

2

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13065.

Kl. 72 d 3.

Firma Weiss Manfred Acél és Fémművei
Részvénytársaság
(Budapeszt, Węgry).

Łuska do nabołów armatnich.

Zgłoszono 4 czerwca 1929 r.

Udzielono 14 lutego 1931 r.

Pierwszeństwo: 14 czerwca 1928 r. (Węgry).

Przedmiotem wynalazku jest łuska do nabołów armatnich, przy której wyrobie mosiądz ogólnie używany zupełnie nie zostaje zastosowany. Wynalazek dotyczy łusek do nabołów armatnich, które w zasadzie składają się z trzech części, a mianowicie z płaszcza, dna i części łączących.

Tego rodzaju łuski są już znane. Wynalazek dotyczy specjalnego wykonania płaszcza i dna jakoteż połączenia tychże w ten sposób, że łuska, pomimo że nie stosuje się do jej wyrobu mosiądzu, odpowiada wszelkim wymaganiom, stawianym co do jakości łuski nabojoyej.

Płaszcz łuski według wynalazku spo-

rządza się z glinu, dno zaś z żelaza, względnie ze stali.

Na załączonym rysunku przedstawiono dla przykładu formę wykonania łuski. Fig. 1 przedstawia układ części składowych łuski podług wynalazku przed ich znitowaniem w przekroju podłużnym, zaś fig. 2 gotową łuskę po połączeniu wszystkich części w tymże przekroju. Fig. 3 przedstawia widok boczny gotowej łuski w zmniejszonej skali.

Łuska do nabołów armatnich składa się z ciągnionego płaszcza aluminiowego 1, którego dno o kształcie miseczki posiada okrągły otwór dla wprowadzenia nitu 5.

Dno składa się z żelaznego, płaskiego pierścienia 3 i miseczkowatej, ciągnionej nasady 2 z odpornego, twardego żelaza, względnie stali, której elastyczność wskutek szczególnego kształtu górnej części jest zwiększona. Zarówno pierścień 3 jak i nasada 2 posiadają okrągłe otwory dla przejścia nitu.

Części 1 i 2 oraz 3 nakłada się na siebie, następnie do środka wsadza się odpowiednio zakrzywioną i zaopatrzoną w okrągły otwór wkładkę uszczelniającą 4, poczem łączy się całość zapomocą nitu 5 pod ciśnieniem. W nicie wycina się gwint do śruby zapłonnika.

Ważną cechą łuski nabojoywej według wynalazku jest okoliczność, że nasada 2 dna sporządzona jest z elastycznego, ciągnionego i hartowanego materiału, wobec czego część ta przy strzale nie otrzymuje pozostających odkształceń, łuska nie zacina się w lufie i można ją łatwo wyciągnąć.

Można osiągnąć ten sam skutek przy wykonaniu dna 2, 3 z jednego kawałka, o ile ono będzie wykonane z odpowiedniego materiału przez ciągnięcie, ale zwiększyłoby się przytem znacznie koszta wskutek zużycia szlachetniejszego materiału.

Dzięki wkładce uszczelniającej 4, siła, działająca na dno przy wyciąganiu łuski po strzale, rozkłada się na większą płaszczyznę, wobec czego nie następuje urwanie się płaszcza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łuska do nabojów armatnich z płaszczem z glinu i dnem z żelaza, względnie ze stali, znamienna tem, że nasada (2) ujmująca wypukłe dno płaszcza posiada kształt miseczkowaty o stopniowo ku górze zwężającej się ścianie, przyczem płaszcz i dno znitowane są razem w znany sposób z włączeniem wkładki uszczelniającej (4).

2. Łuska do nabojów armatnich według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada dno, sporządzone z dwóch części, mianowicie, z płaskiego pierścienia i ciągnionej nasady.

Firma Weiss Manfred
Acél és Fémművei
Részvénytársaság.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

